

משנה - שבועות

• [פרק א](#) • [פרק ב](#) • [פרק ג](#) • [פרק ד](#) • [פרק ה](#) • [פרק ו](#) • [פרק ז](#) • [פרק ח](#)

[פרק א](#)

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)

[פרק ב](#)

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#)

[פרק ג](#)

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#) [משנה ט](#) [משנה י](#) [משנה יא](#)

[פרק ד](#)

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#) [משנה ט](#) [משנה י](#) [משנה יא](#) [משנה יב](#) [משנה יג](#)

[פרק ה](#)

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#)

[פרק ו](#)

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)

[פרק ז](#)

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#)

[פרק ח](#)

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#)

שבועות שְׁתַּיִם שֶׁהוּן אַרְבַּע, יְדִיעוֹת הַטְּמֵאָה שְׁתַּיִם שֶׁהוּן אַרְבַּע, יִצִּיאוֹת הַשַּׁבָּת שְׁתַּיִם שֶׁהוּן אַרְבַּע, מֵרְאוֹת נִגְעִים שְׁנַיִם שֶׁהֵם אַרְבַּעָה:

כֹּל שֵׁשׁ בָּהּ יְדִיעָה בַּתְּחִלָּה וַיְדִיעָה בְּסוּף {ו} וְהֵעֵלֶם בֵּינֵתַיִם, הֲרִי זֶה בְּעוֹלָה וַיִּוָּרֵד. יֵשׁ בָּהּ יְדִיעָה בַּתְּחִלָּה וְאִין בָּהּ יְדִיעָה בְּסוּף, שְׁעִיר הַנִּעְשָׂה בְּפָנִים {ז} וַיִּוָּרֵד. יִוָּס הַכַּפּוּרִים {ט} תּוֹלָה, עַד שֶׁיִּוָּדַע לוֹ וַיָּבִיֵא בְּעוֹלָה וַיִּוָּרֵד:

אִין בָּהּ יְדִיעָה בַּתְּחִלָּה אֲבָל יֵשׁ בָּהּ יְדִיעָה בְּסוּף, שְׁעִיר הַנִּעְשָׂה בַּחוּץ וַיִּוָּס הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, שְׁנֵאֵמַר (במדבר כט) מִלְּבַד חֲטָאת הַכַּפּוּרִים, עַל מַה שֶּׁזָּה מְכַפֵּר, זֶה מְכַפֵּר. מַה הַפְּנִימִי אִין מְכַפֵּר אֵלָּא עַל דְּבַר שֵׁשׁ בּוֹ יְדִיעָה, אִף הַחִיצוֹן אִין מְכַפֵּר אֵלָּא עַל דְּבַר שֵׁשׁ בּוֹ יְדִיעָה:

ועל שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף, שעירי הרגלים ושעירי ראשי חֲדָשִׁים מְכַפְּרִים, דברי רבי יהודה. רבי שמעון אומר, שעירי הרגלים [טז] מְכַפְּרִין, אבל לא שעירי ראשי חֲדָשִׁים. ועל מה שעירי ראשי חֲדָשִׁים מְכַפְּרִין, על הטהור שאכל את הטמא [יז]. רבי מאיר אומר, כל השעירים כפרתו שוה [יח] על טמאת מקדש וקדשיו. היה רבי שמעון אומר, שעירי ראשי חֲדָשִׁים מְכַפְּרִין על הטהור שאכל את הטמא, ושל רגלים מְכַפְּרִין על שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף, ושל יום הכפורים מְכַפְּרִין על שאין בה ידיעה בתחלה אבל יש בה ידיעה בסוף. אמרו לו, מהו שיקרבו זה בזה. אמר להם, יקרבו. אמרו לו, הואיל ואין כפרתו שוה, היאך קרבין זה בזה. אמר להו, כלו באין לכפר על טמאת מקדש וקדשיו:

רבי שמעון בן יהודה אומר משמו, שעירי ראשי חֲדָשִׁים מְכַפְּרִין על טהור שאכל את הטמא. מוסיף עליהם של רגלים [כא], שמְכַפְּרִין על טהור שאכל את הטמא ועל שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף. מוסיף עליהם של יום הכפורים [כב], שהן מְכַפְּרִין על הטהור שאכל את הטמא, ועל שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף, ועל שאין בה ידיעה בתחלה אבל יש בה ידיעה בסוף. אמרו לו, מהו שיקרבו זה בזה. אמר להם, הן. אמרו לו, אם כן, יהיו של יום הכפורים קרבין בראשי חֲדָשִׁים, אבל היאך של ראשי חֲדָשִׁים קרבין ביום הכפורים לכפר כפרה שאינה שלה. אמר להו, כלו באין לכפר על טמאת מקדש וקדשיו:

ועל זדון טמאת מקדש וקדשיו, שעיר הנעשה בפנים [כג] ויום הכפורים מְכַפְּרִין. ועל שאר עבירות שבתורה, הקלות והחמורות, הזדונות והשגגות, הודע ולא הודע, עשה [כו] ולא תעשה, פרותות ומיתות בית דין, שעיר המשתלח

פרק א - משנה ז

אָחד יִשְׂרָאֵלִים, וְאֶחָד פְּהַנִּים, וְאֶחָד פְּהוֹן מְשׁוּחַ **{כו}**. מַה בֵּין יִשְׂרָאֵלִים לְכַהֲנִים וּלְכַהֵן מְשׁוּחַ, אֲלֵא שְׂדֵם הַפֶּר מְכַפֵּר עַל הַכֹּהֲנִים **{כח}** עַל טְמֵאת מְקַדָּשׁ וְקַדְשָׁיו. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, כְּשֶׁם שְׂדֵם הַשְּׁעִיר הַנֶּעֱשֶׂה בְּכֹהֲנִים מְכַפֵּר עַל יִשְׂרָאֵל, כִּדָּם הַפֶּר מְכַפֵּר עַל הַכֹּהֲנִים. כְּשֶׁם שְׂוֹדוּיּוֹ שֶׁל שְׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח מְכַפֵּר עַל יִשְׂרָאֵל, כִּדָּם וְדוּיּוֹ שֶׁל פֶּר מְכַפֵּר עַל הַכֹּהֲנִים:

פרק ב

פרק ב - משנה א

יְדִיעוֹת הַטְּמֵאָה שְׁתֵּים שֶׁהֵן אַרְבַּע. נְטֵמָא וְיָדַע וְנִעְלָמָה מִמֶּנּוּ הַטְּמֵאָה וְזָכוֹר אֶת הַקֹּדֶשׁ, נֶעְלַם מִמֶּנּוּ הַקֹּדֶשׁ וְזָכוֹר אֶת הַטְּמֵאָה, נֶעְלַמוּ מִמֶּנּוּ זֶה וְזֶה וְאָכַל אֶת הַקֹּדֶשׁ וְלֹא יָדַע, וּמִשְׁאָכַל יָדַע, הֲרִי זֶה בְּעוֹלָה וְיֹרֵד. נְטֵמָא וְיָדַע וְנִעְלָמָה מִמֶּנּוּ טְמֵאָה וְזָכוֹר אֶת הַמְּקַדָּשׁ, נֶעְלַם מִמֶּנּוּ מְקַדָּשׁ וְזָכוֹר אֶת הַטְּמֵאָה, נֶעְלַמוּ מִמֶּנּוּ זֶה וְזֶה וְנִכְנַס לְמְקַדָּשׁ וְלֹא יָדַע, וּמִשְׁיָצֵא יָדַע, הֲרִי זֶה בְּעוֹלָה וְיֹרֵד:

פרק ב - משנה ב

אֶחָד הַנִּכְנָס לְעִזָּרָה **{ה}** וְאֶחָד הַנִּכְנָס לְתוֹסַפֵּת הָעִזָּרָה, שְׂאִין מוֹסִיפִין עַל הָעִיר וְעַל הָעִזָּרוֹת אֲלֵא בְּמִלְךְ וְנָבִיא וְאוֹרִים וְתַמִּים וּבְסִנְהֶדְרִין שֶׁל שְׁבַעִים וְאֶחָד וּבְשִׁתֵּי תוֹדוֹת וּבְשִׁיר. וּבֵית דִּין **{יב}** מְהַלְכִין וּשְׁתֵּי תוֹדוֹת אַחֲרֵיהֶם, וְכָל יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵיהֶם. הַפְּנִימִית **{יג}** נֶאֱכַלְתָּ וְהַחִיצוֹנָה נִשְׂרָפְתָּ. וְכָל שְׂלֵא

נעשה בכל אלו, הנכנס לשם אין חיבון עליה **[יד]** :

פרק ב - משנה ג

נטמא בעזרה **[טו]** ונעלמה ממנו טמאה וזכור את המקדש, נעלם ממנו מקדש וזכור לטמאה, נעלם ממנו זה וזה, והשתחוה **[יט]** או ששהה בכדי השתחוואה, בא לו בארכה, חיב. בקצרה, פטור. זו היא מצות עשה שבמקדש, שאין חיבון עליה :

פרק ב - משנה ד

ואיזו היא מצות עשה שבנדדה **[כ]** שחיבון עליה, היא משמש עם הטוהרה ואמרה לו נטמאתי, ופרש מיד, חיב, מפני שיציאתו הנאה לו כביאתו :

פרק ב - משנה ה

רבי אליעזר אומר, השרץ וגוי ונעלם ממנו (ויקרא ה), על העלם שרץ חיב, ואינו חיב על העלם מקדש. רבי עקיבא אומר, ונעלם ממנו והוא טמא **[כב]** (שם), על העלם טמאה חיב, ואינו חיב על העלם מקדש. רבי שמעאל אומר, ונעלם ונעלם שתי פעמים, לחיב על העלם טמאה ועל העלם מקדש :

פרק ג

פרק ג - משנה א

שְׁבוּעוֹת שְׁתַּיִם שֶׁהוּן אַרְבַּע, שְׁבוּעָה שְׂאֵכֶל וְשֵׁלָא אֲכֹל, שְׂאֲכַלְתִּי וְשֵׁלָא אֲכַלְתִּי. שְׁבוּעָה שֵׁלָא אֲכֹל וְאֲכֹל כָּל שְׁהוּא, חֵיב, דְּבַרֵּי רַבִּי עֲקִיבָא. אָמְרוּ לוֹ לְרַבִּי עֲקִיבָא, הֵיכֵן מְצִינּוּ בְּאוֹכֵל כָּל שְׁהוּא שְׁהוּא חֵיב **(ב)**, שְׂזָה חֵיב. אָמַר לָהּ רַבִּי עֲקִיבָא, וְכִי הֵיכֵן מְצִינּוּ בְּמַדְבָּר **(ג)** וַיִּמְבִּיא קָרְבָּן, שְׂזָה מְדַבֵּר וַיִּמְבִּיא קָרְבָּן. שְׁבוּעָה שֵׁלָא אֲכֹל וְשֵׁתָה, אֵינּוּ חֵיב אֶלָּא אַחַת. שְׁבוּעָה שֵׁלָא אֲכֹל וְשֵׁתָה אֶשְׁתָּה וְאֲכֹל וְשֵׁתָה, חֵיב שְׁתַּיִם:

פרק ג - משנה ב

שְׁבוּעָה שֵׁלָא אֲכֹל, וְאֲכֹל פֶּת חֲטִיף וּפֶת שְׁעָרִין וּפֶת כֶּסֶמִין, אֵינּוּ חֵיב אֶלָּא אַחַת. שְׁבוּעָה שֵׁלָא אֲכֹל פֶּת חֲטִיף וּפֶת שְׁעָרִין וּפֶת כֶּסֶמִין, וְאֲכֹל, חֵיב עַל כָּל אַחַת וְאַחַת:

פרק ג - משנה ג

שְׁבוּעָה שֵׁלָא אֶשְׁתָּה וְשֵׁתָה מִשְׁקִין הַרְבֵּה, אֵינּוּ חֵיב אֶלָּא אַחַת. שְׁבוּעָה שֵׁלָא אֶשְׁתָּה יַיִן וְשֵׁמֶן וְדִבְשׁ וְשֵׁתָה, חֵיב עַל כָּל אַחַת וְאַחַת:

פרק ג - משנה ד

שְׁבוּעָה שֵׁלָא אֲכֹל, וְאֲכֹל אֲכָלִים שְׂאֵינָן רְאוּיִין לְאֲכִילָה וְשֵׁתָה מִשְׁקִין שְׂאֵינָן רְאוּיִין לְשִׁתְיָה, פְּטוּר. שְׁבוּעָה שֵׁלָא אֲכֹל, וְאֲכֹל בְּבִלוֹת וּטְרַפּוֹת שְׂקָצִים וּרְמָשִׁים, חֵיב. רַבִּי שְׁמַעוֹן פּוֹטֵר. אָמַר, קוֹנֵם אֶשְׁתִּי נְהַנִּית לִי **(ו)** אִם אֲכַלְתִּי הַיּוֹם, וְהוּא אֲכֹל **(ז)** בְּבִלוֹת וּטְרַפּוֹת שְׂקָצִים וּרְמָשִׁים, הָרִי

פרק ג - משנה ה

אחד דברים של עצמו, ואחד דברים של אחרים, ואחד דברים שיש בהן ממש, ואחד דברים שאין בהם ממש. כיצד. אמר, שבועה שאתן **ה** לאיש פלוני ושלא אתן, שנתתי ושלא נתתי, שאישן ושלא אישן, שישנתי ושלא ישנתי, שאזרק צרור לים ושלא אזרק, שזרקתי ושלא זרקתי. רבי ישמעאל אומר, אינו חיב אלא על העתיד לבא, שנאמר (ויקרא ה) להרע או להיטיב. אמר לו רבי עקיבא, אם כן אין לי אלא דברים שיש בהן הרעה והטבה, דברים שאין בהן הרעה והטבה מנין. אמר לו, מרבויה הכתוב. אמר לו, אם רבה הכתוב לכך, רבה הכתוב לכך:

פרק ג - משנה ו

נשבע לבטל את המצוה **ו** ולא בטל, פטור. לקיים ולא קיים, פטור. שקהה בדיו, שיהא חיב, כדברי רבי יהודה בן בתירא. אמר רבי יהודה בן בתירא, מה אם הרשות שאינו משבע עליה מהר סיני, הרי הוא חיב עליה, מצוה שהיא משבע עליה מהר סיני, אינו דין שיהא חיב עליה. אמרו לו, לא, אם אמרת בשבועת הרשות, שכן עשה בה לאו כהן, תאמר בשבועת מצוה שלא עשה בה לאו כהן, שאם נשבע לבטל ולא בטל, פטור **יא**:

פרק ג - משנה ז

שבועה שלא אכל כפר זו, שבועה שלא אכלנה, שבועה שלא אכלנה, ואכלה, אינו חיב אלא אחת. זו היא שבועת בטוי **יד**, שחיבין על זדונה מכות ועל שגגתה קרבן עולה ויורד. שבועת שוא, חיבין על זדונה מכות ועל שגגתה

פרק ג - משנה ח

איזו היא שבועת שווא, נשבע לשנות את הידוע לאדם, אמר על העמוד של אבן [טו] שהוא של זהב, ועל האיש שהוא אשה, ועל האשה שהיא איש. נשבע על דבר שאי אפשר, אם לא ראיתי גמל שפורח באויר, ואם לא ראיתי נחש כקורת בית הבד. אמר לעדים באו והעידוני, שבועה שלא נעידך. נשבע לבטל את המצוה, שלא לעשות סכה, ושלא לטל לולב, ושלא להניח תפלין, זו היא שבועת שווא [יט], שחיבין על זדונה מכות ועל שגגתה פטור:

פרק ג - משנה ט

שבועה שאכל כפר זו, שבועה שלא אכלנה, הראשונה שבועת בטוי והשנייה שבועת שווא [כ]. אכלה, עבר על שבועת שווא. לא אכלה, עבר על שבועת בטוי:

פרק ג - משנה י

שבועת בטוי נוהגת באנשים ובנשים, ברחוקים ובקרובים, בכשרים ובפסולין, בפני בית דין ושלא בפני בית דין, מפני עצמו. וחיבין על זדונה מכות ועל שגגתה קרבן עולה ויורד:

פרק ג - משנה יא

שבועת שווא נוהגת באנשים ובנשים, ברחוקים ובקרובים, בכשרים ובפסולים, בפני בית דין ושלא בפני בית דין, ומפני עצמו. וחיבין על זדונה

מכות ועל שגגתה פטור. אחת זו, ואחת זו, המשבע מפי אחרים, חיב. כיצד. אומר, לא אכלתי היום ולא הנחתי תפלין היום, משביעך אני, ואמר אמן, חיב:

ד

פרק

א

משנה

-

ד

פרק

שבועת העדות [א] נוהגת באנשים ולא בנשים, ברחוקין ולא בקרובין, בכשרים ולא בפסולין. ואינה נוהגת אלא בראויין להעיד, בפני בית דין ושלא בפני בית דין, מפי עצמו [ד], ומפי אחרים, אין חיבין עד שיכפרו בהן בבית דין, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים, בין מפי עצמו [ה] ובין מפי אחרים, אינן חיבין עד שיכפרו בהן בבית דין:

ב

משנה

-

ד

פרק

וחיבין על זדון השבועה, ועל שגגתה עם זדון העדות, ואינן חיבין על שגגתה. ומה הן חיבין על זדון השבועה, קרבן עולה ויורד:

ג

משנה

-

ד

פרק

שבועת העדות כיצד. אומר לשנים באו והעידוני. שבועה שאין אנו יודעין לה עדות, או שאמרו [יא] לו אין אנו יודעין לה עדות, משביע אני עליכם ואמרו אמן, הרי אלו חיבין. השביע עליהן חמשה פעמים חוץ לבית דין

יב וּבָאוּ לְבֵית דִּין וְהוֹדוּ, פְּטוּרִים. כְּפָרוּ, חַיְבִים עַל כָּל אַחַת וְאַחַת. הַשְּׂבִיעַ עֲלֵיהֶן חֲמִשָּׁה פְּעָמִים בְּפָנֵי בֵּית דִּין וְכָפְרוּ, אֵינָן חַיְבִין אֶלָּא אַחַת. אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, מָה טַעַם, הוֹאִיל וְאֵינָם יְכוֹלִין לַחְזֹר וּלְהוֹדוֹת:

פרק ד - משנה ד

כְּפָרוּ שְׁנֵיהֶן כְּאַחַת, שְׁנֵיהֶן חַיְבִין. בְּזֶה אַחַר זֶה, הִרְאִישׁוֹן חַיֵּב וְהַשְּׂנִי פְטוּר. כְּפָר אֶחָד וְהוֹדָה אֶחָד, הַכּוֹפֵר חַיֵּב **טז**. הָיוּ שְׁתֵּי כֹתְבֵי עֵדִים, כְּפָרָה הִרְאִישׁוֹנָה וְאַחַר כֶּד כְּפָרָה הַשְּׁנִיָּה, שְׁתֵּיהֶם חַיְבוֹת, מִפְּנֵי שְׁהַעֲדוֹת יְכוּלָה לְהַתְקִים בְּשִׁתְּיָהֶן **כז**:

פרק ד - משנה ה

מִשְׂבִּיעַ אֲנִי עֲלֵיכֶם אִם לֹא תִבְאוּ וְתַעֲדוּנִי שְׂיֵשׁ לִי בְיַד פְּלוֹנֵי פְקֻדוֹן וְתִשׁוּמַת יָד וְגִזְל וְאַבְדָּה. שְׂבוּעָה **כא** שְׂאִין אֲנוּ יוֹדְעִין לָךְ עֵדוֹת, אִין חַיְבִין אֶלָּא אַחַת. שְׂבוּעָה שְׂאִין אֲנוּ יוֹדְעִין שְׂיֵשׁ לָךְ בְּיַד פְּלוֹנֵי פְקֻדוֹן וְתִשׁוּמַת יָד וְגִזְל וְאַבְדָּה, חַיְבִין עַל כָּל אַחַת וְאַחַת. מִשְׂבִּיעַ אֲנִי עֲלֵיכֶם אִם לֹא תִבְאוּ וְתַעֲדוּנִי שְׂיֵשׁ לִי בְיַד פְּלוֹנֵי פְקֻדוֹן חֲטִין וְשַׁעֲרִין וְכֶסֶם. שְׂבוּעָה שְׂאִין אֲנוּ יוֹדְעִין לָךְ עֵדוֹת, אִין חַיְבִין אֶלָּא אַחַת. שְׂבוּעָה שְׂאִין אֲנוּ יוֹדְעִין לָךְ עֵדוֹת שְׂיֵשׁ לָךְ בְּיַד פְּלוֹנֵי חֲטִין וְשַׁעֲרִין וְכֶסֶם, חַיְבִין עַל כָּל אַחַת וְאַחַת:

פרק ו - משנה ו

מִשְׂבִּיעַ אֲנִי עֲלֵיכֶם אִם לֹא תִבְאוּ וְתַעֲדוּנִי שְׂיֵשׁ לִי בְיַד פְּלוֹנֵי נֶזֶק וְחֲצֵי נֶזֶק, תִּשְׁלוּמֵי כֶּפֶל, תִּשְׁלוּמֵי אַרְבָּעָה וְחֲמִשָּׁה, וְשֶׁאֵנֶס אִישׁ פְּלוֹנֵי אֶת בִּתְּי, וּפְתָה אֶת בִּתְּי, וְשֶׁהַכְּנִי בְּנִי, וְשֶׁחָבַל בִּי חֲבָרִי, וְשֶׁהִדְלִיק אֶת גְּדִישֵי בְּיוֹם הַכְּפוּרִים, הָרִי אֱלוֹ חַיְבִין:

פרק ד - משנה ז

מִשְׁבִּיעַ אֲנִי עֲלֵיכֶם אִם לֹא תִבְאוּ וּתְעִידוּנִי שְׁאֲנִי כֹהֵן, שְׁאֲנִי לֵוִי, שְׁאֲנִי [כה] כֹּהֵן
בֶּן גְּרוּשָׁה, שְׁאֲנִי בֶן חִלּוּצָה, שְׁאֲנִי פְּלוּנִי [כו] כֹּהֵן, שְׁאֲנִי פְּלוּנִי לֵוִי, שְׁאֲנִי
בֶּן גְּרוּשָׁה, שְׁאֲנִי בֶן חִלּוּצָה, שְׁאֲנִי אִישׁ פְּלוּנִי אֶת בֵּיתוֹ, וּפְתָה אֶת בֵּיתוֹ,
וְשָׁחַבְל בִּי בְּנִי, וְשָׁחַבְל בִּי חֲבֵרִי, וְשָׁחַדְלִיק גְּדִישֵׁי בְּשֶׁבֶת, הֲרִי אֱלוֹ פְּטוּרִין:

פרק ד - משנה ח

מִשְׁבִּיעַ אֲנִי עֲלֵיכֶם, אִם לֹא תִבְאוּ וּתְעִידוּנִי שְׁאֲמַר אִישׁ פְּלוּנִי לָתֵן לִי
מֵאֲתִים זֶזַי וְלֹא נָתַן לִי, הֲרִי אֱלוֹ פְּטוּרִים, שְׁאִין חֲזָבִין אֶלָּא עַל תְּבִיעַת
מִמּוֹן
כְּפִקְדוֹן:

פרק ד - משנה ט

מִשְׁבִּיעַ אֲנִי עֲלֵיכֶם, כְּשֶׁתִּדְּעוֹן לִי עֵדוֹת שֶׁתִּבְאוּ וּתְעִידוּנִי, הֲרִי אֱלוֹ פְּטוּרִים,
מִפְּנֵי שְׁקִדְמָה שְׁבוּעָה לְעֵדוֹת:

פרק ד - משנה י

עָמַד בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וְאָמַר, מִשְׁבִּיעַ אֲנִי עֲלֵיכֶם שְׁאִם אֲתֶם יוֹדְעִים לִי עֵדוֹת
שֶׁתִּבְאוּ וּתְעִידוּנִי, הֲרִי אֱלוֹ פְּטוּרִין, עַד שֶׁיִּהְיֶה מִתְּפֹן לָהֶם:

פרק ד - משנה יא

אָמַר לְשָׁנִים, מִשְׁבִּיעַ אֲנִי עֲלֵיכֶם אִישׁ פְּלוֹנִי וּפְלוֹנִי, שְׂאֵם אַתֶּם יוֹדְעִין לִי עֲדוּת שְׁתַּבְּאוּ וּתְעִידוּנִי, שְׁבוּעָה שְׂאִין אָנוּ יוֹדְעִין לָךְ עֲדוּת, וְהֵם יוֹדְעִין לוֹ עֲדוּת עַד מִפִּי עַד אִו שְׁהִיָּה אָחַד מֵהֶן קְרוֹב אוֹ פְּסוּל, הָרִי אֱלוֹ פְּטוּרִין:

פרק ד - משנה יב

שְׁלַח בְּיַד עֶבְדוֹ, אוֹ שְׂאֵמַר לָהֶן הִנְתַּבְּעַ מִשְׁבִּיעַ אֲנִי עֲלֵיכֶם שְׂאֵם אַתֶּם יוֹדְעִין לוֹ עֲדוּת שְׁתַּבְּאוּ וּתְעִידוּהוּ, הָרִי אֱלוֹ פְּטוּרִין **[כט]** עַד שִׁישְׁמְעוּ מִפִּי הַתּוֹבֵעַ:

פרק ד - משנה יג

מִשְׁבִּיעַ **[ל]** אֲנִי עֲלֵיכֶם, מִצְוָה אֲנִי עֲלֵיכֶם, אוֹסְרָכֶם אֲנִי, הָרִי אֱלוֹ חֲבִיבִין. בְּשָׂמִים וּבְאַרְצָ, הָרִי אֱלוֹ פְּטוּרִין. בְּאֵלֶיךָ דְלִיָּת, בְּיוֹ"ד ה"א, בְּשִׂדִי, בְּצַבָּאוֹת, בְּחִנוּן וְרַחוּם, בְּאַרְדָּ אֲפִים וְרַב חֶסֶד, וּבְכָל הַפְּנוּיִין **[לב]**, הָרִי אֱלוֹ חֲבִיבִין. הַמְקַלֵּל בְּכָלֹ, חֲבִיב **[לג]**, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר, וְחֲכָמִים פּוֹטְרִין. הַמְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ בְּכָלֹ, חֲבִיב, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר, וְחֲכָמִים פּוֹטְרִין. הַמְקַלֵּל עֲצָמוֹ וְחֲבָרוֹ בְּכָלֹ, עוֹבֵר בְּלֹא תַעֲשֶׂה. יִכְכֶּה אֱלֹהִים, וְכֹן יִכְכֶּה אֱלֹהִים **[לד]**, זוֹ הִיא אֱלֹה הַפְּתוּבָה **[לה]** בַּתּוֹרָה. אֵל יִכָּף, וּיְבָרְכָךָ, וְיִיטִיב לְךָ, רַבִּי מֵאִיר מְחִיב וְחֲכָמִים פּוֹטְרִין **[לו]**:

פרק ה

פרק ה - משנה א

שְׁבוּעַת הַפְּקָדוֹן נוֹהֶגֶת בְּאֲנָשִׁים וּבְנָשִׁים, בְּרַחוּקִים וּבְקְרוּבִים, בְּכֹשְׁרִים וּבְפָסוּלִים, בְּפָנֵי בֵּית דִּין וְשֵׁלָא בְּפָנֵי בֵּית דִּין, מִפִּי עֲצָמוֹ. וּמִפִּי אַחֲרִים, אֵינוֹ חַיֵּב עַד שְׂיִכְפֹּר בּוֹ בְּבֵית דִּין [ג], דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, בֵּין מִפִּי עֲצָמוֹ בֵּין מִפִּי אַחֲרִים, כֵּינֵן שְׂכַפֵּר בּוֹ, חַיֵּב [ד]. וְחַיֵּב עַל זְדוּן הַשְּׁבוּעָה וְעַל שְׂגָגְתָּהּ עִם זְדוּן הַפְּקָדוֹן, וְאֵינוֹ חַיֵּב עַל שְׂגָגְתָּהּ. וּמָה חַיֵּב עַל זְדוּנָהּ, אֲשֶׁם בְּכֶסֶף שְׁקָלִים:

פרק ה - משנה ב

שְׁבוּעַת הַפְּקָדוֹן כֵּיצַד. אָמַר לוֹ, תָּן לִי פְּקָדוֹנִי שְׂיֵשׁ לִי [ז] בְּיָדְךָ, שְׁבוּעָה שְׂאִין לָךְ בְּיָדִי, אוֹ שְׂאֵמֶר לוֹ אֵין לָךְ בְּיָדִי, מִשְׁבִּיעֶךָ [ח] אָנִי, וְאָמַר אָמֵן [ט], הָרִי זֶה חַיֵּב. הַשְּׂבִיעַ עָלָיו חֲמִשָּׁה פְּעָמִים, בֵּין בְּפָנֵי בֵּית דִּין וּבֵין שְׁלָא בְּפָנֵי בֵּית דִּין, וְכַפֵּר, חַיֵּב עַל כָּל אַחַת וְאַחַת. אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, מָה טַעַם, מִפְּנֵי שְׂיָכוֹל לְחַזֵּר וּלְהוֹדוֹת:

פרק ה - משנה ג

הָיָו חֲמִשָּׁה תוֹבְעִין אוֹתוֹ [י], אָמְרוּ לוֹ תָּן לָנוּ פְּקָדוֹן שְׂיֵשׁ לָנוּ בְּיָדְךָ, שְׁבוּעָה שְׂאִין לָכֶם בְּיָדִי, אֵינוֹ חַיֵּב אֶלָּא אַחַת. שְׁבוּעָה שְׂאִין לָךְ בְּיָדִי וְלֹא לָךְ וְלֹא לָךְ, חַיֵּב עַל כָּל אַחַת וְאַחַת. רַבִּי אֶלְיעֶזֶר אוֹמֵר [יא], עַד שְׂיֵאמֶר שְׁבוּעָה בְּאַחֲרוֹנָה. רַבִּי שְׂמַעוֹן אוֹמֵר, עַד שְׂיֵאמֶר שְׁבוּעָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד. תָּן לִי פְּקָדוֹן וּתְשׁוּמַת יָד גִּזְלָה וְאַבְדָּה שְׂיֵשׁ לִי בְּיָדְךָ, שְׁבוּעָה שְׂאִין לָךְ בְּיָדִי, אֵינוֹ חַיֵּב אֶלָּא אַחַת. שְׁבוּעָה שְׂאִין לָךְ בְּיָדִי פְּקָדוֹן וּתְשׁוּמַת יָד וְגִזְלָה וְאַבְדָּה, חַיֵּב עַל כָּל אַחַת וְאַחַת. תָּן לִי חֲטִין וּשְׁעָרִין וְכֶסֶם מִן שְׂיֵשׁ לִי בְּיָדְךָ, שְׁבוּעָה שְׂאִין לָךְ בְּיָדִי, אֵינוֹ חַיֵּב אֶלָּא אַחַת. שְׁבוּעָה שְׂאִין לָךְ בְּיָדִי חֲטִין וּשְׁעָרִין וְכֶסֶם מִן, חַיֵּב עַל כָּל אַחַת וְאַחַת. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, אֶפְלוּ אָמַר חֲטָה וּשְׁעָרָה וְכֶסֶם, חַיֵּב עַל אַחַת וְאַחַת:

פרק ה - משנה ד

אֲנִסְתָּ וּפְתִיתָ אֶת בֵּיתִי, וְהוּא אֹמֵר לֹא אֲנִסְתִּי וְלֹא פְתִיתִי. מִשְׁבִּיעַךָ אָנִי, וְאָמַר אָמֵן, חֵיב. רַבִּי שְׁמַעוֹן פּוֹטֵר, שְׂאִינוּ מְשַׁלְּמִים קֶנֶס עַל פִּי עֲצָמוֹ. אָמְרוּ לוֹ, אַף עַל פִּי שְׂאִינוּ מְשַׁלְּמִים קֶנֶס עַל פִּי עֲצָמוֹ, מְשַׁלְּמִים בְּשֵׁת וּפְגָם **[יב]** עַל פִּי עֲצָמוֹ:

פרק ה - משנה ה

גִּנְבֶּתָ אֶת שׁוֹרִי, וְהוּא אֹמֵר לֹא גִנְבֶּתִי, מִשְׁבִּיעַךָ אָנִי, וְאָמַר אָמֵן, חֵיב **[יג]**. גִּנְבֶּתִי אָבֵל לֹא טִבַּחְתִּי וְלֹא מְכַרְתִּי, מִשְׁבִּיעַךָ אָנִי, וְאָמַר אָמֵן, פְּטוֹר. הַמִּית שׁוֹרֶךְ אֶת שׁוֹרִי, וְהוּא אֹמֵר לֹא הַמִּית, מִשְׁבִּיעַךָ אָנִי, וְאָמַר אָמֵן, חֵיב. הַמִּית שׁוֹרֶךְ אֶת עֶבְדִּי, וְהוּא אֹמֵר לֹא הַמִּית, מִשְׁבִּיעַךָ אָנִי, וְאָמַר אָמֵן, פְּטוֹר. אָמַר לוֹ, חִבַּלְתָּ בִּי וְעָשִׂיתָ בִּי חֲבוּרָה, וְהוּא אֹמֵר לֹא חִבַּלְתִּי וְלֹא עָשִׂיתִי בְּךָ חֲבוּרָה, מִשְׁבִּיעַךָ אָנִי, וְאָמַר אָמֵן, חֵיב. אָמַר לוֹ עֶבְדֹּךָ, הִפַּלְתָּ אֶת שְׁנֵי וְסָמִיתָ אֶת עֵינַי, וְהוּא אֹמֵר לֹא הִפַּלְתִּי וְלֹא סָמִיתִי, מִשְׁבִּיעַךָ אָנִי, וְאָמַר אָמֵן, פְּטוֹר. זֶה הַכֶּלֶל, כָּל הַמְשַׁלְּמִים עַל פִּי עֲצָמוֹ, חֵיב. וְשְׂאִינוּ מְשַׁלְּמִים עַל פִּי עֲצָמוֹ, פְּטוֹר:

פרק ו

פרק ו - משנה א

שְׁבוּעַת הַדִּינִין **[א]**, הַטְּעָנָה שְׁתֵּי כֶסֶף, וְהַהוֹדָאָה בְּשׁוּה פְּרוּטָה **[ב]**. וְאִם אִין הַהוֹדָאָה מִמִּין הַטְּעָנָה, פְּטוֹר **[ט]**. כִּיצַד, שְׁתֵּי כֶסֶף לִי בְּיָדְךָ, אִין לְךָ

בְּיָדֵי אֱלֹהֵי פְרוּטָה, פְּטוּר. שְׁתֵּי כֶסֶף וּפְרוּטָה לִי בְיָדְךָ, אִין לָךְ בְּיָדֵי אֱלֹהֵי פְרוּטָה, חַיֵּב. מָנָה לִי בְיָדְךָ, אִין לָךְ בְּיָדֵי פְטוּר. מָנָה לִי בְיָדְךָ, אִין לָךְ בְּיָדֵי אֱלֹהֵי חַמְשִׁים דִּינָר, חַיֵּב. מָנָה לְאַבָּא בְיָדְךָ, אִין לָךְ בְּיָדֵי אֱלֹהֵי חַמְשִׁים דִּינָר, פְּטוּר, מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּמוֹשֵׁב אַבְדָּה {יא} :

פרק ו - משנה ב

מָנָה לִי בְיָדְךָ, אָמַר לוֹ בְּפָנַי עֵדִים הֵן. לְמַחֵר אָמַר לוֹ תִּנְהוּ לִי. נִתְּתִיו לָךְ, פְּטוּר. אִין לָךְ בְּיָדֵי, חַיֵּב. מָנָה לִי בְיָדְךָ, אָמַר לוֹ הֵן, אֵל תִּתְּנֶהוּ לִי אֱלֹהֵי בְעֵדִים. לְמַחֵר אָמַר לוֹ תִּנְהוּ לִי, נִתְּתִיו לָךְ, חַיֵּב, מִפְּנֵי שֶׁצָּרִיךָ לְתַנוּ לוֹ בְעֵדִים {טו} :

פרק ו - משנה ג

לִיטְרָא זָהֵב יֵשׁ לִי בְיָדְךָ, אִין לָךְ בְּיָדֵי אֱלֹהֵי לִיטְרָא כֶסֶף, פְּטוּר. דִּינָר זָהֵב יֵשׁ לִי בְיָדְךָ, אִין לָךְ בְּיָדֵי אֱלֹהֵי דִינָר כֶסֶף, וּטְרִיסִית וּפְנִדְיוֹן וּפְרוּטָה {יז}, חַיֵּב, שֶׁהִפֵּל מִיֵּן מִטְבֵּעַ אַחַת {יח}. כּוֹר תְּבוּאָה יֵשׁ לִי בְיָדְךָ, אִין לָךְ בְּיָדֵי אֱלֹהֵי לְתַד קִטְנִית, פְּטוּר. כּוֹר פְּרוֹת יֵשׁ לִי בְיָדְךָ, אִין לָךְ בְּיָדֵי אֱלֹהֵי לְתַד קִטְנִית, חַיֵּב, שֶׁהִקְטַנִּית בְּכֻלָּל פְּרוֹת. טְעֵנוּ חֲטִין, וְהוֹדָה לוֹ בְּשַׁעֲרִים, פְּטוּר {יט}. וְרַבֵּן גַּמְלִיאֵל מְחַיֵּב {כ}. הַטּוֹעֵן לְחֻבְרוֹ בְּכַדֵי שֶׁמֶן וְהוֹדָה לוֹ בְּקִנְקִנִים, אֲדָמוֹן אוֹמֵר, הוֹאִיל וְהוֹדָה לוֹ מִקְצַת מִמֵּין הַטְּעָנָה, יִשְׁבַּע. וְחֻכְמַיִם אוֹמְרִים, אִין הַהוֹדָאָה מִמֵּין הַטְּעָנָה. אָמַר רַבֵּן גַּמְלִיאֵל, רוּאָה אָנִי אֶת דְּבָרֵי אֲדָמוֹן. טְעֵנוּ כָּלִים וְקִרְקָעוֹת, וְהוֹדָה בְּכָלִים וְכֹפֵר בְּקִרְקָעוֹת, בְּקִרְקָעוֹת וְכֹפֵר בְּכָלִים, פְּטוּר. הוֹדָה בְּמִקְצַת הַקִּרְקָעוֹת, פְּטוּר {כג}. בְּמִקְצַת הַכָּלִים, חַיֵּב, שֶׁהִנְכָּסִים שָׂאִין לָהֶם אַחֲרֵינִי זוֹקְקִין אֶת הַנְּכָסִים שִׁישׁ לָהֶן אַחֲרֵינִי לְשַׁבַּע עָלֵיהֶן :

פרק ו - משנה ד

אין נשבעין על טענת חרש שוטה וקטן, ואין משביעין את הקטן, אבל
נשבעים לקטן ולהקדש:

פרק ו - משנה ה

ואלו דברים שאין נשבעין עליהן, העבדים, והשטרות, והקרקות, וההקדשות. אין בהן תשלומי כפל ולא תשלומי ארבעה וחמשה. שומר חנם אינו נשבע. נושא שכר אינו משלים. רבי שמעון אומר, קדשים שחייב באחריותו, נשבעין עליהן. ושאינו חייב באחריותו, אין נשבעין עליהם:

פרק ו - משנה ו

רבי מאיר אומר, יש דברים שהן פקרקע ואינן פקרקע, ואין חכמים מודים לו. כיצד, עשר גפנים טעונות מסרתי לך, והלה אומר אינן אלא חמש, רבי מאיר מחייב שבועה **[לא]**. וחכמים אומרים, כל המחבר לקרקע הרי הוא כקרקע. אין נשבעין אלא על דבר שבמדה ושבמשקל ושבמנין **[לב]**. כיצד, בית מלא מסרתי לך וכיס מלא מסרתי לך, והלה אומר איני יודע אלא מה שהנחת אהה נוטל, פטור. זה אומר עד הזיו וזה אומר עד החלון, חייב **[לד]**:

פרק ו - משנה ז

המלוה את חברו על המשכון ואבד המשכון, אומר לו סלע הלוייתיד עליו ושקל היה שוה, והלה אומר לא כי אלא סלע הלוייתני עליו וסלע היה שוה, פטור. סלע הלוייתיד עליו ושקל היה שוה, והלה אומר לא כי אלא סלע הלוייתני עליו ושלשה דינרים היה שוה, חייב. סלע הלוייתני עליו ושתיים היה שוה, והלה אומר לא כי אלא סלע הלוייתיד עליו וסלע היה שוה, פטור **[לז]**. סלע הלוייתני עליו ושתיים היה שוה, והלה אומר לא כי אלא סלע הלוייתיד עליו וחמשה דינרים היה שוה, חייב. ומי נשבע, מי שהפקדון

אָפּלוּ, שְׁמָא יִשְׁבַּע זֶה {לח} וַיּוֹצִיא הֶלְהָ אֶת הַפְּקֻדוֹן:

ז

פרק

א

משנה

-

ז

פרק

כָּל הַנִּשְׁבָּעִין שֶׁבַתּוֹרָה, נִשְׁבָּעִין וְלֹא מִשְׁלָמִין. וְאֵלוּ נִשְׁבָּעִין וְנוֹטְלִין {ב},
הַשְּׂכִיר, וְהַנֶּגֶז, וְהַנְּחָבֵל, וְשֶׁכָּנְגְדוֹ חָשׂוּד עַל הַשְּׁבוּעָה, וְהַחֲנוּנִי עַל פְּנִקְסוֹ.
הַשְּׂכִיר כִּיצַד, אָמַר לוֹ תָּן לִי שְׂכָרִי שְׁיֵשׁ לִי בְיָדְךָ, הוּא אֹמֵר נִתְּתִי, וְהֶלְהָ
אֹמֵר לֹא נִטְלֵתִי, הוּא נִשְׁבָּע וְנוֹטֵל. רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר, עַד שֶׁתִּהְיֶה שָׁם
מִקְצַת הַוְדָאָה {ו}. כִּיצַד, אָמַר לוֹ תָּן לִי שְׂכָרִי חֲמִשִּׁים דִּינָר שְׁיֵשׁ לִי בְיָדְךָ,
וְהוּא אֹמֵר הִתְקַבְּלֵת דִּינָר זָהָב:

ב

משנה

-

ז

פרק

הַנֶּגֶז כִּיצַד, הָיוּ מְעִידִין אוֹתוֹ שֶׁנִּכְנַס לְבֵיתוֹ לְמִשְׁכָּנוֹ שֶׁלֹּא בְרִשׁוֹת {ז}, הוּא
אֹמֵר כְּלֵי נִטְלֵת, וְהוּא אֹמֵר לֹא נִטְלֵתִי, הָרִי זֶה נִשְׁבָּע וְנוֹטֵל {ט}. רַבִּי
יְהוּדָה אֹמֵר, עַד שֶׁתִּהְיֶה שָׁם מִקְצַת הַוְדָאָה. כִּיצַד, אָמַר לוֹ שְׁנֵי כָלִים
נִטְלֵת, וְהוּא אֹמֵר לֹא נִטְלֵתִי אֶלָּא אֶחָד:

ג

משנה

-

ז

פרק

הַנְּחָבֵל {י} כִּיצַד, הָיוּ מְעִידִים אוֹתוֹ שֶׁנִּכְנַס תַּחַת יָדוֹ שְׁלֵם וַיֵּצֵא חָבוּל,
וְאָמַר לוֹ חֲבַלְתָּ בִּי, וְהוּא אֹמֵר לֹא חֲבַלְתִּי, הָרִי זֶה נִשְׁבָּע וְנוֹטֵל. רַבִּי יְהוּדָה

אומר, עד שתהא שם מקצת הודאה. כיצד, אומר לו חבלת בי שתיים, והלה
אומר לא חבלתי בד אלא אחת:

פרק ז - משנה ד

ושפנגדו חשוד על השבועה כיצד, אחת שבועת העדות **[יג]** ואחת שבועת
הפקדון, ואפלו שבועת שוא. היה אחד מהן משחק בקביא, ומלוה ברבית,
ומפריחי יונים, וסוחרי שביעית, שפנגדו נשבע ונוטל **[טו]**. היו שניהן
חשודין, חזרה השבועה למקומה, דברי רבי יוסי. רבי מאיר אומר,
יחלקו:

פרק ז - משנה ה

והחנוני על פנקסו כיצד, לא שיאמר לו כתוב על פנקסי שאתה חייב לי
מאתים זוז **[יז]**, אלא אומר לו תן לבני **[יח]** סאתים חטין, תן לפועלי בסלע
מעות **[יט]**, הוא אומר נתתי והן אומרים לא נטלנו, (שניהן נשבעים), הוא
נשבע ונוטל והן נשבעין ונוטלין **[כ]**. אומר בן ננס, כיצד אלו באין לידי
שבועת שוא ואלו **[כא]** באין לידי שבועת שוא, אלא הוא נוטל שלא
בשבועה **[כב]** והן נוטלין שלא בשבועה:

פרק ז - משנה ו

אמר לחנוני תן לי בדינר פרות ונתן לו **[כג]**, אומר לו תן לי הדינר, אומר לו
נתתיו לך ונתתו באנפלי, ישבע בעל הבית. נתן לו את הדינר, אומר לו תן
לי את הפרות, אומר לו נתתים לך והולכתן לתוך ביתך **[כו]**, ישבע חנוני.
רבי יהודה אומר, כל שהפרות בידו, ידו על העליונה. אומר לשלחני **[כז]** תן
לי בדינר מעות ונתן לו, אומר לו תן לי את הדינר, אומר לו נתתיו לך ונתתו
באנפלי, ישבע בעל הבית. נתן לו את הדינר, אומר לו תן לי את המעות,
אומר לו נתתים לך והשלקתם לתוך פיסך, ישבע שלחני. רבי יהודה אומר,

אין דרדך שלחני לתן אסר עד שיטל דינרו:

פרק ז - משנה ז

כשם [כט] שאמרו, הפוגמת כתבתה לא תפרע אלא בשבועה, ועד אחד מעידה שהיא פרועה, לא תפרע אלא בשבועה. מנכסים משעבדים ומנכסי יתומים, לא תפרע אלא בשבועה. והנפרעת שלא בפניו, לא תפרע אלא בשבועה. וכן היתומים לא יפרעו אלא בשבועה, שבועה שלא פקדנו אבא, ולא אמר לנו אבא, ושלא מצינו בין שטרותיו של אבא [לב] ששטר זה פרוע. רבי יוחנן בן ברוקה אומר, אפלו נולד הבן לאחר מיתת האב, הרי זה נשבע ונוטל. אמר רבן שמעון בן גמליאל, אם יש עדים שאמר האב בשעת מיתתו שטר זה אינו פרוע [לג], הוא נוטל שלא בשבועה:

פרק ז - משנה ח

ואלו נשבעים שלא בטענה, השתפין, והאריסין, והאפורופין, והאשה הנושאת והנותנת בתוך הבית, ובן הבית. אמר לו מה אתה טוענני, רצוני שתשבע לי, חב. חלקו השתפין והאריסין [לד], אין יכול להשביעו. נתגלגלה [לה] לו שבועה ממקום אחר, מגלגלין עליו את הכל. והשביעית משמטת את השבועה:

פרק ח

פרק ח - משנה א

אַרְבָּעָה שׁוֹמְרֵי הוֹן, שׁוֹמְרֵי חָנָם, וְהַשׂוֹאֵל, נוֹשֵׂא שְׂכָר, וְהַשׂוֹכֵר. שׁוֹמֵר חָנָם נִשְׁבָּע עַל הַכֹּל. וְהַשׂוֹאֵל מְשַׁלֵּם אֶת הַכֹּל [א]. נוֹשֵׂא שְׂכָר וְהַשׂוֹכֵר נִשְׁבָּעִין עַל הַשְּׂבוּיָה וְעַל הַשְּׂבוּיָה וְעַל הַמִּתָּה, וּמְשַׁלְּמִים אֶת הָאֲבֵדָה וְאֶת הַגְּנֵבָה:

פרק ח - משנה ב

אָמַר לְשׁוֹמֵר חָנָם, הִיכָן שׁוֹרֵי, אָמַר לוֹ מֵת, וְהוּא שֶׁנִּשְׁבַּר אוֹ נִשְׁבָּה אוֹ נִגְנַב אוֹ אָבַד. נִשְׁבַּר, וְהוּא שְׂמִית אוֹ נִשְׁבָּה אוֹ נִגְנַב אוֹ אָבַד. נִשְׁבָּה, וְהוּא שְׂמִית אוֹ נִשְׁבַּר אוֹ נִגְנַב אוֹ אָבַד. נִגְנַב, וְהוּא שְׂמִית אוֹ נִשְׁבַּר אוֹ נִשְׁבָּה אוֹ אָבַד. אָבַד, וְהוּא שְׂמִית אוֹ נִשְׁבַּר אוֹ נִשְׁבָּה אוֹ נִגְנַב. מְשַׁבֵּיעַד אֲנִי, וְאָמַר אָמֵן, פְּטוּר:

פרק ח - משנה ג

הִיכָן שׁוֹרֵי, אָמַר לוֹ אֵינִי יוֹדֵעַ מָה אַתָּה סֹחַ, וְהוּא שְׂמִית אוֹ נִשְׁבַּר אוֹ נִשְׁבָּה אוֹ נִגְנַב אוֹ אָבַד. מְשַׁבֵּיעַד אֲנִי, וְאָמַר אָמֵן, פְּטוּר. הִיכָן שׁוֹרֵי, אָמַר לוֹ אָבַד. מְשַׁבֵּיעַד אֲנִי, וְאָמַר אָמֵן, וְהַעֲדִים מְעִידִין אוֹתוֹ שֶׁאֶכְלוּ, מְשַׁלֵּם אֶת הַקֶּרֶן. הוֹדָה מְעַצְמוֹ, מְשַׁלֵּם קֶרֶן וְחִמְשׁ וְאֶשֶׁם. הִיכָן שׁוֹרֵי, אָמַר לוֹ נִגְנַב. מְשַׁבֵּיעַד אֲנִי, וְאָמַר אָמֵן, וְהַעֲדִים מְעִידִין אוֹתוֹ שֶׁגָּנְבוּ, מְשַׁלֵּם תְּשֻׁלוּמֵי כֹפֶל. הוֹדָה מְעַצְמוֹ, מְשַׁלֵּם קֶרֶן וְחִמְשׁ וְאֶשֶׁם:

פרק ח - משנה ד

אָמַר לְאֶחָד בְּשׁוּק הִיכָן שׁוֹרֵי שֶׁגְּנַבְתָּ, וְהוּא אוֹמֵר לֹא גְּנַבְתִּי, וְהַעֲדִים מְעִידִים אוֹתוֹ שֶׁגָּנְבוּ, מְשַׁלֵּם תְּשֻׁלוּמֵי כֹפֶל. טֵבַח וּמְכַר, מְשַׁלֵּם תְּשֻׁלוּמֵי אַרְבָּעָה וְחִמְשָׁה. רָאָה עֵדִים שֶׁמִּמְשֻׁמְשִׁין וּבְאִיו, אָמַר גְּנַבְתִּי אֲבָל לֹא

טְבַחְתִּי וְלֹא מִכְרַתִּי, אֵינוֹ מְשַׁלֵּם אֶלָּא קָרוֹ:

פֶּרֶק ח - מִשְׁנֵה ה

אָמַר לְשׂוֹאֵל הֵיכָן שׁוֹרִי, אָמַר לוֹ מֵת [ה], וְהוּא שֶׁנִּשְׁבַּר אוֹ נִשְׁבָּה אוֹ נִגְנַב אוֹ אָבַד. נִשְׁבַּר, וְהוּא שְׁמִית אוֹ נִשְׁבָּה אוֹ נִגְנַב אוֹ אָבַד. נִשְׁבָּה, וְהוּא שְׁמִית אוֹ נִשְׁבָּה אוֹ אָבַד. נִשְׁבָּה אוֹ נִגְנַב אוֹ אָבַד. נִגְנַב, וְהוּא שְׁמִית אוֹ נִשְׁבַּר אוֹ נִשְׁבָּה אוֹ אָבַד. אָבַד, וְהוּא שְׁמִית אוֹ נִשְׁבַּר אוֹ נִשְׁבָּה אוֹ נִגְנַב. מְשַׁבֵּיעַד אָנִי [ו], וְאָמַר אָמֵן, פְּטוֹר:

פֶּרֶק ח - מִשְׁנֵה ו

הֵיכָן שׁוֹרִי, אָמַר לוֹ אֵינִי יוֹדֵעַ מָה אֶתָּה סָח, וְהוּא שְׁמִית אוֹ נִשְׁבַּר אוֹ נִשְׁבָּה אוֹ נִגְנַב אוֹ אָבַד. מְשַׁבֵּיעַד אָנִי, וְאָמַר אָמֵן, חֲבִיב. אָמַר לְנוֹשֵׂא שְׂכָר וְהַשׁוֹכֵר הֵיכָן שׁוֹרִי, אָמַר לוֹ מֵת, וְהוּא שֶׁנִּשְׁבַּר אוֹ נִשְׁבָּה. נִשְׁבַּר, וְהוּא שְׁמִית אוֹ נִשְׁבָּה. נִשְׁבָּה, וְהוּא שְׁמִית אוֹ נִשְׁבָּה. נִגְנַב, וְהוּא שֶׁאָבַד. אָבַד, וְהוּא שֶׁנִּגְנַב. מְשַׁבֵּיעַד אָנִי, וְאָמַר אָמֵן, פְּטוֹר. מֵת אוֹ נִשְׁבַּר אוֹ נִשְׁבָּה, וְהוּא שֶׁנִּגְנַב אוֹ אָבַד. מְשַׁבֵּיעַד אָנִי, וְאָמַר אָמֵן, חֲבִיב. אָבַד, אוֹ נִגְנַב, וְהוּא שְׁמִית אוֹ נִשְׁבַּר אוֹ נִשְׁבָּה. מְשַׁבֵּיעַד אָנִי, וְאָמַר אָמֵן, פְּטוֹר. זֶה הַכֶּלֶל [ז], כָּל הַמְשַׁנֶּה מְחֻבָּה לְחֻבָּה וּמְפֻטָּר לְפֻטוֹר וּמְפֻטָּר לְחֻבָּה, פְּטוֹר. מְחֻבָּה לְפֻטוֹר, חֲבִיב. זֶה הַכֶּלֶל, כָּל הַנִּשְׁבָּע לְהַקֵּל עַל עֲצָמוֹ, חֲבִיב [ח]. לְהַחֲמִיר עַל עֲצָמוֹ, פְּטוֹר: